

Előszó

Adorjáni Zoltán, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet újszövetséges professzora 2021. november 13-án töltötte a 65. életévét. Középiskolai tanulmányait Désen és Kolozsváron végezte 1975-ben, majd beiratkozott a Kolozsvári Egyetemi Fokú Egységes Protestáns Teológiai Intézetbe, ahol 1980-ban református lelkészi oklevelet szerzett. A teológiai tanulmányok elvégzése után 1984-ig a Melegföldvári Református Egyházközségben volt előbb helyettes, majd a második lelkészképesítő vizsga után megválasztott református lelkész. 1984 utolsó három hónapjában a Brassó II. Református Egyházközségbe kapott segédlelkészi kinevezést, majd ezt követően, 1985 januárjától a Pákéi Református Egyházközség lelkipásztora lett. 1990 októberétől 1991 májusáig Hollandiában a Stipendium Bernadinum ösztöndíjasaként posztgraduális képzésben vett részt.

1991 őszén a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet adjunktusává választották, ahol héber és görög nyelvet, néhány évvel később pedig újszövetségi kor- és irodalomtörténetet és intertestamentális kortörténetet adott elő. 1993-tól a teológus ifjúság lelki nevelője volt. 2005-ben doktori fokozatot szerzett a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen *A terapeuták kontemplatív kegyessége* című tézissel. 2009-ben egyetemi előadótanárrá, 2014-ben egyetemi tanárrá lépett elő. 2006 és 2016 között az intézet dékánjaként Rezi Elek rektorral együtt éjt nappallá téve sikerült megszerezni a teológiai intézet nyilvánossági jogát.

Eddigi pályafutása során Adorjáni Zoltán az erdélyi református egyház egyik legtermékenyebb szerzőjének bizonyult. 2021-ig több száz írása jelent meg, amelyek a monografikus jellegű művektől a tanulmányokon, prédikációkon át a lapszerkesztői tevékenységből fakadó rövid kis írásokig terjednek. Neve lényegében egybeforrt az erdélyi református sajtóval. Lapszerkesztői tevékenysége akadémiai pályájának kezdetén indult, amikor 1992-től az Üzenet című egyházi lap Örömondó gyermekrovatának vezetője lett. 1994-ben az Erdélyi Református Naptár társszerkesztőjévé nevezték ki, 1998–1999 között az Ifjú Erdélynek, az Ifjúsági Keresztyén Egyesület lapjának szerkesztője, 2000 és 2004 között a Református Család főszerkesztője, 2004-től 2018-ig társszerkesztője. 2001-ben nevezték ki a Református Szemle főszerkesztőjének. A Buzogány Dezsővel közösen szerkesztett lap az erdélyi református és lutheránus teológia vezető fórumává vált. A szerkesz-

tőségváltás nyomán a lap új arculatot kapott, a külföldi szakmai körökben magas színvonalú szakfolyóirattá lett. Adorján Zoltán ugyanezt a színvonalas szerkesztői munkát végzi a 2010-ben útjára indított *Studia Doctorum Theologiae Protestantis* című, a kolozsvári Protestáns Teológia Kutatóintézetének sorozata esetében is. A lapszerkesztés mellett Adorjáni Zoltán számtalan kötetnek volt a szerkesztője és szakmai lektora. Az elmúlt évtizedekben a teológiai intézet kiadójánál megjelent kötetek jelentős részénél hol névvel, hol név nélkül vállalta a szöveg-gondozást, lektorálást vagy akár a szaktanácsadást.

Adorjáni Zoltánt az elmúlt harminc esztendőben több szakmai és egyházi testület tagjává választották. Ezek közé tartozik a magyar református teológiai oktatókat tömörítő *Coetus Theologorum*, a *Collegium Doctorum* (a Kárpát-medencei magyar református egyházakban doktori fokozattal rendelkezők tudományos szervezete), a Romániai Bibliikusok Szövetsége, a Szegedi Nemzetközi Bibliikus Konferencia Tanácsadói Bizottsága stb.

Adorjáni Zoltán életét és munkásságát teljes mértékben meghatározza az egyháza iránti hűsége, önzetlensége és alázata. Szakmai felkészültségét méltányolandó a Romániai Református Egyház 2012-ben zsinati taggá választotta. Ebben a minőségében vett részt állandó tagként 2001-től a zsinat teológiai-ökumenikus bizottságának, 2013-tól a zsinat kánonjogi bizottságának és póttagként a zsinati állandó tanácsának munkálataiban.

Az elmúlt három évtizedben számos előadást tartott konferenciákon, egyházkerületi és egyházmegyei lelkészértekezleteken, és sok alkalommal vett részt gyülekezeti eseményeken, ahol előadásokkal, igehirdetésekkkel bizonyította egyháza iránti hűségét és szeretetét.

Kedves Zoltán! Soha nem kerested a rivaldafényt, sőt ha lehetett, elkerülted azt még akkor is, amikor megilletett volna a babérkoszorú. Éppen ezért hadd köszöntsünk 65. születésnapod alkalmából e kötettel, amelynek terjedelme jól mutatja, hogy hányan tartják számon munkásságodat. A kötet terjedelmesebb lett, mint amit szerkesztőként reméltünk, és vártunk, ezért is késett meg a kiadása. Fogadd hát e kötetet hálaadásként, köszönetként és nem utolsósorban biztatásként is. A 65 év nem lezárása e páratlan életműnek, hanem csupán egy állomása. Arra kérünk, hogy Isten segítségével, amíg erőd engedi, végezd azt a munkát amire több évtizede elkötelezted magad! Ad multos annos!

Kolumbán Vilmos József